

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/691/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7709210511
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7709210511.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne I. B. Ž., nar. X.XX.XXXX, bytom C., M. X, zastúpenej JUDr. Adrianou Krajníkovou, advokátkou advokátskej kancelárie, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 57 proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej proti čiastočnému rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 10.4.2014 č.k. 4C/131/2009-438 jednohlasne takto

rozhodol:

Vec v r a c i a súdu prvého stupňa ako predčasne predloženú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyni 53 284,05 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku rozsudku taktiež rozsudku uviedol, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o nároku žalobkyne na náhradu škody, ktorú táto uplatnila vo výške 353 444,00 eur na základe tvrdenia, že minister spravodlivosti SR dňa 29.1.2004 rozhodnutím o dočasnom pozastavení výkonu exekútorského úradu jej pozastavil výkon exekútorského úradu z dôvodu začatia disciplinárneho konania za závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Toto rozhodnutie nadobudlo účinnosť dňom 31.1.2004 a trvalo do právoplatného rozhodnutia v disciplinárnom konaní, t.j. do 18.10.2007. Disciplinárne konanie bolo rozhodnutím Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov pod č. 4DK 4/2004 zo dňa 16.9.2004 prerušené do právoplatného rozhodnutia trestného konania pod č. ČVS: G.-XX/BKV-E.-XXXX. Po skončení trestného konania, ktoré bolo skončené rozhodnutím Špeciálneho súdu dňa 2.12.2005 pod č. J.-X P. X/XXXX v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR 2Toš/3/2006 zo dňa 26.10.2006 tak, že vec bola postúpená Disciplinárnej komisii Slovenskej komory exekútorov, keďže súd zistil, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mohol prejednať ako disciplinárne previnenie iný orgán. Vo veci bolo rozhodnuté 16.5.2007 tak, že disciplinárne obvinená žalobkyňa sa nedopustila disciplinárneho previnenia v zmysle § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Preto sa jej disciplinárne opatrenie neuložilo. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 18.10.2007. Žalobkyňa má za to, že rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 11.1.2007 jej bol obnovený výkon exekútorského úradu od 15.1.2007. Žalobkyňa má za to, že rozhodnutím ministra spravodlivosti o dočasnom pozastavení exekútorského úradu jej vznikla škoda, za ktorú zodpovedá štát v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. Žalobkyňa si z tohto titulu v konaní uplatňuje nárok na náhradu škody a ušlého zisku.

Rozsudok odôvodnil súd prvého stupňa tým, že po vykonanom dokazovaní považoval nárok žalobkyne na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom ministra spravodlivosti SR Daniela Lipšica, ktorým je postup, keď vydal rozhodnutie dňa 29.1.2004 pod č. XXXX/XXXX/XX-R. o dočasnom pozastavení výkonu exekútorského úradu za dôvodný. Toto rozhodnutie súd vyhodnotil ako zákonné, ale nesprávne, o čom svedčí zastavenie samotného disciplinárneho konania. Súd mal za to, že podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktoré bolo zastavené je nesprávnym úradným postupom

a v príčinnej súvislosti s ním je aj žalovaná škoda. Rozhodnutie ministra o dočasnom pozastavení výkonu exekútorského úradu bolo vydané dňa 29.1.2004 a žalobkyni doručené 31.1.2004 a návrh na začatie disciplinárneho konania bol predsedovi disciplinárnej komisie SKE doručený 6.2.2004. Z listu Slovenskej komory exekútorov zo dňa 9.2.2004 o vymenovaní disciplinárneho senátu súd prvého stupňa uzavrel, že za deň začatia disciplinárneho konania je treba považovať deň doručenia návrhu na začatie disciplinárneho konania predsedovi disciplinárnej komisie, t.j. 6.2.2004 v zmysle § 8 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SKE. Týmto dňom začalo v uvedenej veci disciplinárne konanie podľa § 8 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SKE proti disciplinárne obvinenej v danej veci. Z toho vyvodil záver, že nesprávny a nezákonný postup ministra spravodlivosti SR spôsobil žalobkyni škodu, za ktorú štát zodpovedá podľa § 1 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. Výšku skutočnej škody súd prvého stupňa ustálil na základe výsledkov znaleckého dokazovania Ing. Jozefa Škultétyho na sumu 53 284,05 eur. V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa konštatoval, že vo veci rozhodol čiastočným rozsudkom s poukazom na to, že znalecké dokazovanie znalca ohľadne náhrady škody nebolo účastníkmi rozporované. O zvyšku nároku (ušlom zisku, úroku z omeškania) rozhodne v konečnom rozsudku, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách konania.

Proti tomuto čiastočnému rozsudku podal odvolanie žalovaná. Táto žiadala napadnutý rozsudok zmeniť a nárok žalobkyne ako nedôvodný zamietnuť.

Odvolací súd pred meritórnym prejednaním odvolania žalovanej skúmal, či sú splnené podmienky odvolacieho konania a na základe toho dospel k záveru, že vec je potrebné vrátiť súdu prvého stupňa na doplnenie výroku čiastočného rozsudku.

Z obsahu dôvodov napadnutého čiastočného rozsudku vyplýva, že v tomto súd prvého stupňa rozhodol o náhrade vecnej škody v sume 53 284,05 eur, pričom predmetom konania je nárok žalobkyne v celkovej sume 353 444,00 eur.

Podľa ust. § 152 ods. 1 O.s.p. rozsudkom rozhoduje súd o veci samej. Zákon ustanovuje, kedy súd rozhoduje vo veci samej uznesením.

Podľa ods. 2 rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe.

Citované zákonné ustanovenie v ods. 2 upravuje jednak základnú zásadu, podľa ktorej rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednávanej veci, súčasne však v tejto zásady pripúšťa výnimku a to v prípade čiastočného alebo medzitýmneho rozsudku.

Rozhodnutie formou rozsudku čiastočného prichádza do úvahy najmä vtedy, ak je v konaní uplatňovaných niekoľko nárokov (objektívna kumulácia), v prípade ak má súd možnosť rozhodnúť oddelene iba o časti alebo častiach nároku. Pokiaľ však súd uznal za účelné rozhodnúť o predmete konania rozsudkom čiastočným, musí to vykonať spôsobom zrejším aj pre účastníkov konania. Vykoná tak okrem označenia rozsudku aj tým, že vo výroku čiastočného rozsudku uvedie, že rozhodnutie o ďalšom nároku o nákladoch konania sa ponecháva na rozhodnutí v konečnom rozsudku a v konečnom rozsudku sa zase vyjadrí v jeho dôvodoch, že predmet konania bol už čiastočne vybavený skôr rozsudkom čiastočným. Záver, že uvedené skutočnosti musia byť uvedené vo výroku čiastočného rozsudku vyplýva zo skutočností, že vo veci sa rozhoduje práve výrokom rozsudku a preto nepostačí, ak sú uvedené okolnosti iba v jeho dôvodoch.

S poukazom na tieto závery odvolací súd vrátil vec súdu prvého stupňa ako predčasne predloženú za účelom doplnenia výroku čiastočného rozsudku tak, aby z tohto bolo zrejmé, čo ponechal na rozhodnutie v konečnom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.